

Četvrtak, 09.12.2010.g.

U zatvoru sam se prvi puta susreo sa jogom kao nečim, kako god ćemo ju nazvati, religija, način života, tehnika vježbanja i disanja, itd., što može kao pozitivno utjecati na život čovjeka koji je pod stresom, depresijom i općenito u lošem stanju. Susreo sam se na način što mi jednom prilikom moja referentica komentirala da je čak i joga ušla legalno u zatvorski sustav preko nekog seminara, a da crkva tako malo, ako ne računamo misu, čini a mogla bi puno više. Nisam znao što bi to bilo joga, čuo sam za nju i uvijek sam mislio da je to kao neko sjedenje prekriženih nogu, sklopljenih ruku i očiju. Iskreno govoreći, ni prije ni tada me joga nije interesirala pa o njoj nisam ništa ni znao ni tražio da saznam. No, nedavno, dosta sam razgovarao s jednim prijateljem koji se u nekom trenutku života našao u sumornim mislima, puno strahova oko svoje i budućnosti svoje obitelji a sve radi problema s poslom. I nema loše materijalno stanje, no postignuti status života tražio je više i on je bio opterećen kako će to u budućnosti ostvariti. Ja sam mu dao svoje članke i neke knjige poput

SVRHOVIT

ŽIVOT, pokušavajući mu "razbiti" to stanje i pokušavajući mu objasniti da će se svi tih strahova i sumornih misli riješiti kada to preda Gospodinu putem ispovijedi i pričesti. Čak smo bili i na jednom putu zajedno gdje smo puno razgovarali o tome. No, već mi je onda reka da su on i supruga išli na neki tečaj joge i da svako jutro, odmah kada ustanu, naprave vježbe koje su naučili. I da mu je bolje. Crkvu, vjeru i Gospodina nije puno spominjao. Jučer sam se našao s njim i čim sam ga ugledao odmah sam vidio na njemu promjenu. Imao je otvoren pogled, veseo i opušten izraz lica. Kroz razgovor mi je ispričao da je bio prošli tjedan na četverodnevnom seminaru iz joge, koji se održavao u Zagrebu, da je doživio prekrasna iskustva, da se skroz opustio, da je puno mislio o onome o čemu smo razgovarali. Jednostavno je bio oduševljen s tim. I meni je odmah, što sam mu i rekao, bilo drago što mi je bio pun samopouzdanja i vedrine. I pričao mi je o tome da kako se u toj jogi čovjek prikazuje kao dio božanskog bića, da se kroz neke stupnjeve postignute duhovnosti može poistovjetiti s bogom, da drugima pomaže itd. Ja nisam puno komentirao jer se on puno bolje osjećao nego prije, a i naučio sam da smo svi mi u nekom stadiju duhovnosti i vjere pa se onda kroz život izgrađujemo. Jedino sam na kraju rekao da ako i

kada u budućnosti bude osjećao neke praznine u sebi neka se sjeti Gospodina. Ne znam da li me čuo jer je bio sav u svijetu tog novo stečenog iskustva.

Nakon tog razgovora puno sam razmišljao o njemu i toj jogi. Osjećao sam da tu "nešto ne štima". Odmah sam prepoznao prvi "feler", da je čovjek dio božanskog bića i da se može poistovjetiti s bogom. TO NEMA ŠANSE. BOG JE MOJ STVORITELJ. Drugo, nigdje nije

spominjao grijeh. Sve se svodilo na određeno ponašanje i postizanje određene razine i stupnja duhovnosti, ispunjenosti, poistovjećenosti. Bilo je tu i dosta fizičkih vježbi, no to me nije smetalo.

Danas ujutro na misi, kada je propovijed držao mladi svećenik Davor, shvatio sam što mi je nedostajalo i što čini veliku razliku između moje katoličke vjere i joge. **Upravo riječ vjera**. Jer vjera je ono što mene ispunjava i što me čini čovjekom, što krijepi moje biće i donosi mi ljubav. Ja ne trebam ni sjediti prekriženih nogu, ni zatvorenih očiju, ni pravilno disati ni bilo što drugo da bi mi bilo dobro, da bi bio ispunjen,

DA
BI
LJUBIO.
NE,
JA
SAMO,
BILO
GDJE
I
BILO
KADA,
POMISLIM
NA
SVOJEG
STVORITELJA
I
SPASITELJA,
MOJEG
GOSPODINA, I
JA
SAM
ODMAH
"NA
SEDMOM
NEBU".

I taj osjećaj je toliko čist i jak da mi ne treba ništa drugo. I znam zašto sam bio ponekad i sumoran i depresivan.

JER
SAM
BIO
BEZ
GOSPODINA
I
JER
SAM
BIO

GRIJEŠAN.

Takvi su bili i oni koji su otišli u jogu. No, izabrali su krivo i ubrzo će to vidjeti. Prije ili kasnije. A to što joga ispočetka pruži čovjeku promjenu stanja na bolje je samo pokazatelj u kakvom je stanju taj čovjek bio prije toga. Jasno, oni, koji propagiraju jogu, dobro su vidjeli potrebe suvremenog čovjeka, punog grijeha i stresa. I koriste neke dijelove Svetog pisma i termine i riječi. Ali samo za onaj cilj koji njima odgovara.

I ja sam, prije 10-tak i više godina bio zadivljen s bioenergijom, koju sam imao, i proučavao sam reiki, čak sam i knjigu kupio o njemu. Jednog dana "mi je došlo" i primio sam knjigu koje bila dosta skupa i bacio sam ju u smeće. A što se tiče bioenergije, negdje sam ju usput izgubio, u zadnjih godinu dana, kad sam sve predao Gospodinu i kada je većina zla izašla iz mene. Gospodin me riješio svih tih pakosti zla i njegovih tehnika, HVALA MU NA TOME.

Molit ću se za svojeg prijatelja neka mu Gospodin udijeli jednom u životu obraćenje i spoznanje da bez njega neće moći spokojno živjeti.

Danas na misi mi je drugi jedan prijatelj došao u misli. Zbog istih riječi iz propovijedi kao i ovaj prethodni prijatelj. DA MORAMO VJEROVATI. Taj prijatelj je također jako daleko od Gospodina, nije da ga mrzi ili da je protiv njega, nego nije deklarirani vjernik a tako je i odgajan. Mislio sam si, koliko briga taj prijatelj ima za razliku od mene i to samo iz razloga jer ne vjeruje. Živi u stalnom stresu i strahovima, veliku muku muči sa neumjerenošću u jelu i piću, ima dosta velikih zdravstvenih problema i troši puno tableta. Petinu dana izgubi u proučavanju svoji bolesti, terapija, praćenju stanja i dr. O mnogim stvarima zna više nego doktori jer se puno oko toga interesira. I još drugi problemi.

A sve brige bi riješio kroz nekoliko tjedana SAMO DA VJERUJE U GOSPODINA. Da Gospodinu preda svoje strahove, brige, grijeha postao bi drugi čovjek i živio bez silnih tableta koje troši. Znam to jer sam i ja sve to prošao i danas mogu svjedočiti rezultat mojeg obraćenja i POTPUNE VJERE U GOSPODINA.

I onaj prethodni prijatelj ne bi došao u onu depresiju i strahove da je bio u Gospodinu. I ne bi mu trebala joga, gdje će se opet kroz neko vrijeme razočarati.

Ali, za svakoga od nas Gospodin ima put koji je za nas odabrao. Pa tako neki putevi, široki i

pregledni, VODE U PAKAO, a neki putevi, uski i nepregledni, VODE U RAJ. Na nama je da izaberemo. Na žalost mnogi biraju po svojem ljudskom poimanju, linijom manjeg otpora, one puteve koji vode u propast. Nama oko njih preostaje samo da molimo za njih. Za jednog prijatelja već molim. Od danas ću i ovog drugog "ubaciti" u svoje molitve. Neka im se Bog smiluje, BLAGOSLOVLJEN

BIO
U VIJEKE.

PS. U međuvremenu sam pročitao na www.tebe-tražim.com prekrasno svjedočanstvo "GRINGA" o njegovom obraćenju a posebno o tome kako ga je Gospodin spasio od **zla reikija**. OBAVEZNO SI TO PROČITAJTE.